

Under våren har en debatt förts i media i vilken bland annat företrädare för LRF, TMF och Näringslivets Regelnämnd kritiserat Arbetsmiljöverkets förslag till certifiering av pannoperatörer. Diskussionen har bland annat handlat om huruvida förslaget på certifiering är onödigt och dyrt. Som företrädare för certifieringsorgan och kontrollbranschen vill vi därför klargöra vår uppfattning i frågan samt hur vi ser på kritiken som framförts.

Inledningsvis vill vi börja med att bemöta den [debattartikel som publicerades i Dagens Industri 25 april](#) där Andrea Femrell, vd Näringslivets Regelnämnd, David Johnsson, vd TMF, Marcus Söderlind, ordförande LRF Trädgård, menar att förslaget på certifiering av pannoperatörer inte höjer säkerheten utan tillför en kostnadsbörda på svenska företag på 2,37 miljarder över en femårsperiod.

Våra uträkningar visar att den påstådda kostnadsbördan är kraftigt överdriven. Den egna konsekvensutredning som författarna hänvisar till sägs visa att certifieringskravet skulle medföra kostnader för en panna på närmare 140 000 kr under en femårsperiod. Det stämmer inte då uträkningen även inkluderar den, redan idag kravställda, utbildningen för pannoperatörer. Den faktiska kostnaden för certifiering, vilken inkluderar prov, certifiering och årlig rapportering, uppgår till mindre än 10 000 kr under fem år. En summa vi hoppas kunna vara överens om, är värd att investera för att höja kunskapsnivån och säkerheten för sina anställda.

Även deras uppfattning om att pannorna, vilka certifieringen avser, inte är farligare än en vanlig villapanna är felaktigt. En villapanna är i princip underhållsfri och ägaren fyller på bränsle vid behov. Riskerna är förhållandevis små, om än ej ovidkommande, hanteringen avsevärt mindre. De pannor som enligt förslaget skulle kräva certifiering övervakas dagligen och kräver både kunskap och erfarenhet. Felhantering av dessa pannor kan orsaka stor kroppslig och materiel skada vilket det finns flera exempel på genom åren. Arbetsmiljöverket har själva fastslagit riskerna i utredningen som ligger till grund för förslaget och som Arbetsmiljöverkets avdelningschef [Torben Vincentsen skriver i sin replik](#): kravet på att pannoperatörerna ska ha tillräcklig kompetens har funnits länge och det är ett krav som även vi uppfattar att alla parter är överens om.

Vi vill dock passa på att framföra viss kritik även från TIC-branschens sida. Till viss del är vi överens med författarna till debattartikeln; mer måste göras för att underlätta för företagen, men att minska kraven på kontroll och certifiering är inte rätt väg att gå. För att underlätta för svensk näringsverksamhet vill vi i stället se att ni som myndighet satsar mer på kontinuitet och förutsägbarhet, snarare än lättnader i regelverk som äventyrar säkerheten.

När förslaget om certifierade pannoperatörer nådde dagens ljus första gången 2016 gjorde sig företag och certifieringsorgan redo för införandet. Uppemot 6 000 pannoperatörer certifierades. Allt fanns på plats. Därefter sköts beslutet upp två gånger och införandet dröjer nu ytterligare minst två år. Att planera sin verksamhet i en osäker och volatil tid är svårt som det är, otydliga föreskrifter och ogrundade beslut underlättar inte.

Jörgen Backersgård, ordförande Swetic, senior vice president DEKRA

Hans Lindahl, ledamot Swetic, vd Kiwa Certification AB

Tomas Holm, ledamot Swetic, avdelningschef certifiering, RISE Research Institutes of Sweden